

Всички опыти доказахъ, че чловѣкъ еднаждѣ сипанъ отъ кравъхъ сипаницъ, вторый пѣтъ не хваща отъ неѣхъ. Сега трѣбувало да опыта да присади на здравъ несипанъ чловѣкъ сипаницъ отъ кравъхъ, та да види какъ ще хване, и послѣ такъвъ чловѣкъ да ли ще може еще еднаждѣ да хване отъ сѣщъ-тѣхъ сипаницъ. Съ голѣмы мѣкы намѣрилъ чловѣкъ да пристане да ся направи на него такъвъ опытъ. Слѣдъ много опыты, Дженнеръ найнапоконъ ся увѣри, че не само тровило-то отъ сипаничявъхъ кравъхъ, кога ся присади на чловѣкъ, нѣ и отъ чловѣкъ, сипанъ така, ако ся прѣнесе на другъ здравъ, има сѣщъ-тѣхъ мощъ и силъ да привардва за вторый пѣтъ отъ сипаницъ. Напълно увѣренъ въ тѣхъ истинъ, Дженнеръ въ едно достопамятно съчиненіе обнароди издырванія-та и опыты-ты, които бѣ направилъ възъ сипаницъ-тѣхъ, и испроси отъ англійско-то правителство дозволеніе, та въ 1799 л. у Лондонъ присади на 6000 душъ кравъхъ сипаницъ (*variolae vacinae*). Изъ Лондонъ присаждане-то на сипаницъ-тѣхъ ся распрострѣ по цѣлъ свѣтъ, и така Дженнеръ съ това изнамѣрено срѣдство станъ избавитель на толкова си хыляды жрътвы, които всякъ годинъ падахъ отъ смрътоноснъ-тѣхъ сипаницъ. Съ това си благодарѣніе Дженнеръ ся прочю навеждѣ; него почетохъ всички учены дружества и академіи; честитихъ му царю, благословихъ го вси народи; англійскый парламентъ му отряди народнъхъ наградъ; въ неговъ честь отсѣкохъ медали съ неговый образъ, и му въсправихъ статуи. Дженнеръ умрѣ на 23. Янн. 1823 л., нѣ имя-то му заедно и благодарѣнія-та отъ изнамѣреніе-то му остать безсмъртны.

Какво нѣчто е сипаница-та, това знахътъ мно-